

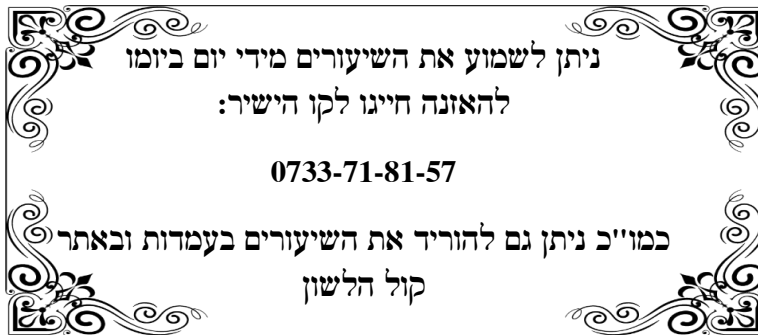
בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

בלק

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

זמני השיעורים המתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת "אור משה" אופקים

בימים ב' ג' ד' בין מנחה לערבית.

ביהכנ"ס אור אביעזרי בכולל יום שישי בשעה 11:45

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים

בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

שיעור בשבת בשעה 17:45

בבית כנסת "ר' דוד ומשה" קיבוץ גלויות אופקים
שעה לפני צאת שבת עד צאת שבת [לפי לוח אור החיים]

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון

ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע

באתרים "דרשו" "אופיס יהודי" "לדעת" "קול הלשון"

וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ

© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-765-4865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 0733-579-610

בשורה משמחת, שיעור חדש בהלכה ובאגדה!!!

בימים ב' ג' ד' בית כנסת "אור משה" הפיקוס 4 אופקים משעה 19:35-20:00

פרשת בלק תשפ"ה

פליימוביל משטרה!!!

"וַיֵּרָא בָּלָק בֶּן צְפּוֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר
עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַמְרֵי" [כ"ב ב']

אומר ה"מגיד מטריסק": בלק ראה את מה שעם ישראל עשה על ידי האמורי, דהיינו: על ידי האמירה, והכוונה היא לכוח התפילה, בלק ראה שכוחו של עם ישראל בפיו, ולכן חיפש מישהו שכוחו בפה, כדי שיתמודד מולם.

ועל פי זה הוא מסביר את הפסוק: "ויגר מואב מפני העם מאוד כי רב הוא" מפני העם, פירושו: אפילו מהאנשים הפשוטים הם פחדו ולמה???? "כי רב הוא" כי התפילות של כל אדם ואפילו של האדם הפשוט ביותר, הן פועלות גדולות ונצורות בשמיים.

לצערנו, ואני אומר את זה לנו הצעירים, מכיון שהמבוגרים הם

יודעים, אוהוו יודעים, אבל, אנחנו הצעירים לא מבינים מהי כוחה של תפילה, ולכן ההתייחסות שלנו לכל מה שקשור לתפילה, היא מרחק של שנות אור מהדור המבוגר, שלמה המלך ע"ה אומר בקהלת: "דור הולך ודור בא" [א' ד'], ויש אומרים "דור הולך ודורבא" [ונהיה יותר גרוע]

סיפר הרב בידרמן שליט"א: על אדם שחזר מהעבודה בשעה מאוחרת, ובדרכו נכנס לקיוסק כדי לקנות שתיה, הוא ראה שם עמדה של משחקי פליימוביל, הוא נזכר שהילד שלו מאוד רצה בעבר מכונית פליימוביל משטרה, וגם יש עליה מבצע: "קנה פליימוביל ב 199 קבל פחית שתיה" והחליט לקנות לו את מכונית המשטרה, אחרי שקנה אותה לילד, הוא חזר לביתו בשעת ערב מאוחרת, הילדים כבר ישנים, לא נורא, יראו אותו בשבת, ממש "אבא של שבת"

והילד שמע את מה שאמרתי לו, והתפלל לקב"ה שישלח לו מכונית פליימוביל משטרה, ואני שומעת ואומרת לעצמי, לא נורא, הוא ילך לישון וישכח שהוא ביקש, חבל שהוא ישקיע אנרגיה, ואם הוא לא יקבל???

ולכן אני בהלם!!!!!! איך בורא עולם שמע לתפילתו של הילד, וגרם לכך שתעצור בתחנת דלק, ותרגיש צמא ותיכנס לקיוסק בתחנת הדלק ובדיוק שם ימכרו פליימוביל ועוד במבצע... זה מראה מהי כוחה של תפילה, הרבה יותר ממה שאנחנו חושבים, ובלק ידע זאת, ולכן חיפש אדם שכוחו בפיו.

לאן נעלמו השרים???

השבוע סיפר לי אדם מקוראי "מקשיבים" על השגחה מדהימה שהיתה לו, שרק לאחר האירוע, כאשר הוא עשה אחד ועוד אחד, הוא הבין כמה בורא עולם הציל אותו וכמה בורא עולם שמר עליו.

ואשתו רואה שהוא קנה משהו, אמרה לו: "אוווה.. סוף, סוף, אני רואה שפירגנת, מה זה טבעת יהלום, או שרשרת זהב???" אמר לה: תפתחי ותראי. היא פתחה את הקופסא, והיתה בהלם, אחזה בה התרגשות לא רגילה, שאל אותה בעלה: אני לא מבין, על מה כל ההתרגשות הזו? ענתה לו: אני בהלם!!!! מה זו תפילה!!!! יוואוו יוואוו!!!!!! אמר לה: מה את עושה סיפור סה"כ מכונית משחק.

אמרה לו: תבין, סיפרתי לילד סיפור לפני שהלך לישון, על אשה שהרגישה לא טוב והתפללה לה', ובורא עולם שמע את תפילתה, ושלח לה רפואה שלימה, ואז הילד שאל אותי: האם הקב"ה שומע לכולם? עניתי לו: כן, ואז הוא שאל אותי: מה, כל מה שאני אבקש הוא יתן לי? עניתי לו: כן.

אז הוא התפלל לה' שישלח לו את מה שהוא מאוד רוצה, שישלח לו מכונית פליימוביל משטרה, בורא עולם הוא כל יכול!!!! ואם הוא רוצה לתת לאדם משהו, גם אם כל העולם ינסה למנוע את זה הוא לא יוכל...

מוכנה שהוא בכלל ימכור במתחם, מפה לשם, הוא עירב את ראש המועצה את כל מי שנוגע בדבר, אבל בסופו של דבר הם אמרו לו: תשמע, אם היא לא מוכנה, זה אירוע שלהם ואין לנו הרבה מה לעשות בנידון...

הוא מספר לי: תבין, אני הכנתי כמות של בשרים לאירוע וזה אמור להיות הפסד לא נורמלי, אבל אלזו הנתונים ואין לי מה לעשות, הדבר היחיד זה רק להרים עיניים לשמיים ולומר לבורא עולם: אבא תודה!!! רק אתה יודע למה זה טוב לי, אבל אני סומך עליך, ודווקא ברגעים הקשים האלה שאני לא מבין כלום, אני יודע שאתה מבשל פה משהו טוב... ותוך כדי הוא מפזם את השיר "ואפילו בהסתרה שבתוך ההסתרה בוודאי גם שם נמצא ה' יתברך וגם מאחורי הדברים הקשים העוברים עליך אני עומד".

שימו לב טוב!!! שימו לב למילים!!! הקטע הבא לא לבעלי לב חלש, הוא מתחיל לקפל ציור, וכליבו הוא אומר: טוב, את האוכל שהפשרנו והתחלנו להכין הכל ילך לפח או שנתרום את זה

סיפור בלעדי לקוראי "מקשיבים לקולך" ולשומעי השיעורים, מספר הסיפור הוא מנהל דוכן לממכר מזון באירועים התפקיד שלו לדאוג שהאנשים לא יישארו רעבים... הוא דואג להם למיטב הכשרים והמאכלים, לפני שבוע, הוא מקבל הזמנה לאירוע מאוד גדול, הוא מתכונן לאירוע עם כמות של בשרים גדולה וכל מה שצריך, הוא מביא עובדים ומתכונן להפיק את האירוע ולתת מענה לכל משתתפי האירוע, הוא מתחיל להתארגן ביחד עם העובדים שלו, והנה מגיעה אליו אחת מהאחראיות ואומרת לו שהוא לא יכול לעמוד במקום שלו, שיעמוד במקום אחר....

מה עכשיו? להזיז את הכל זה לא פשוט!!!! אבל הוא אמר לעובדים שלו: אנחנו זזים!!! אנחנו לא רבים!!! ואכן הם התחילו להזיז את כל המוצרים ולשנות מיקום לפני שיתחילו לבוא, והנה תוך כדי העברת המוצרים, מגיעה אחראית נוספת שלא היתה מעודכנת על מכירת האוכל במתחם, ואמרה שהם לא רוצים שהילדים יקומו לקנות אוכל ולהתעסק איתו, ולכן היא לא

שאוהב אותך ודואג לך וחושב עליך יותר ממה שאתה חושב על עצמך, הוא יודע מה טוב לך, מתי, כמה ומה המינון ולכן לפני שאתה מתחיל לשאול שאלות, תחשב מסלול מחדש.

מי אחראי על תורנות המלאכים?

ל"חזון איש" נכנס אדם לבקש ברכה, ויתכן שהוא היה שבע, אבל הנעליים שלו היו רעבות, והראיה לכך שהן פתחו את הפה 😊. ואז שאל אותו החזו"א: האם התפללת וביקשת מהקב"ה שישלח לך נעליים חדשות? ענה לו אותו אדם: לא נעים לי לבקש דברים כאלה קטנים מהקב"ה, אמר לו החזו"א: כמו שפונים לאבא ומבקשים ממנו כל דבר, כך צריכה להיות ההרגשה כשפונים לכורא עולם, לפנות על כל דבר, מחוט ועד שרוך נעל, על ה-ב-ל.

באחת מחצרות האדמו"רים, החסידים שמעו את האדמו"ר בתפילת שמונה

לאן שהוא, מה שברור שאי אפשר להחזיר את זה להקפאה.

את העובדים הוא שלח, ואת הבשרים הוא בא לארגן ומשהו לא מסתדר לו, רגע, רגע, איפה כל הבשרים שהפשרנו??? הוא מתקשר לעובדים אם הם ראו לאן נעלם הבשר המופשר, והם שואלים אותו על מה אתה מדבר אנחנו לא ראינו שום בשר, היינו בטוחים שזה אצלך איפשהו.

הוא ניגש למקפיא, והוא קולט שכל הבשר מונח לו שם בתוך ההקפאה.

באותו רגע הוא צועק: "אבא תודה!!!!" עכשיו הוא הבין שבעצם בורא עולם שמר עליו שלא יהיו לו פדיחות... אם היו מאשרים לו למכור מהר מאוד הוא היה מגלה שהוא העמיד את הדוכנים בחינם ואין לו מה למכור להם.

מספר לי אותו אדם: אם זה היה קורה לי, זה היה הורס את השם שלי, כבר היו מסתכלים עלי אחרת, החכמה בדברים האלה זה גם שאתה בעיצומו של מהלך, גם כאשר אתה מרגיש שכלו כל הקיצין, תדע שיש אבא

עשרה אחרי ה'יהיו לרצון', מבקש מהקב"ה ומתפלל שהמשרתת לא תעזוב, וחוזר על זה כמה פעמים בכל תפילה, אמרו לעצמם: בטח הוא מדבר עם מלאכים... ומסדר את התורנות שלהם בשמיים.

בריסטול, הוא יסתכל עליך כאילו נפלת מהירח, כיון שכל גזירה של דברים אחרים הורסת אותם, הורסת להם את החוד, ואז כשיבוא לגזור שיער הם לא יחתכו, והוא לא יוכל לספר...

ושאלו את הבן שלו על כך, והוא אמר להם: שום תורנות של מלאכים, פשוט יש לנו משרתת בבית, שמאוד עוזרת לרבנית, והיא רוצה לעזוב, והרב לא רוצה שתהיה עוגמת נפש לרבנית לחפש עוזרת אחרת, הוא מתפלל על זה בתפילה, הוא מתפלל גם על הדברים הקטנים...

הגמרא ב"מסכת כתובות" מספרת: על יהודה בן ר' חייא שהיה חתנו של ר' ינאי, וכל השבוע היה לומד בבית המדרש, ובסוף השבוע הוא היה חוזר לשבת לבית, וכשהיה מגיע כולם היו יודעים, כיון שהיה עמוד אש הולך לפניו, ויום אחד הוא איחר, אמר ר' ינאי: אם הוא איחר כנראה שהוא נפטר שיהפכו את המיטה שלו, כאילו הם אבלים, ה' ישמור!! ואומרת הגמרא: כיון שהוא הוציא את זה מהפה, כך באמת קרה והוא נפטר!!!

עכברוש בצלופן שעלה יקר!!!

כמה עולה מספריים??? תלוי של מה? יש מספריים של דפי עבודה לילדים שעולים כמה שקלים בלבד, יש מספריים של ספרים במספרות שיכולים להגיע למאות שקלים.

ר' אלחנן ווסרמן הי"ד אומר על הגמרא הזו: שהיא שונה מכל הסיפורים שמספרים על כוחו של הדיבור שאנחנו מכירים, כיון שכאן וודאי שר' ינאי לא רצה שהחתן שלו יפטר, ופשוט שאם הוא היה יודע שהמשפט הזה הוא זה שיגרום לפטירתו, הוא לא היה אומר אותו,

תנסה לבקש מהספר את המספריים שלו, ותגיד לו שאתה רוצה לגזור

אלחנן אמר לו שהוא בלי ידיים, הבחור השתתק בידי, וכולם היו בהלם!!! איך שר' אלחנן הוציא מהפה שלו שהוא בלי ידיים, הוא ישר קיבל שיתוק, והיה קידוש ה' עצום, מה זה הכוח של ברכה או קללה של צדיק, איך שזה פועל באופן מיידי.

וכמובן, שזה בגלל שהם שומרים על הפה שלהם מדיבורים אסורים, מלשון הרע ורכילות, ולכן בורא עולם מקיים את מה שהם גוזרים.

לפני כמה שנים, בעיר ליד ניו יורק נבחר רב חדש לעיר, ומאז שנכנס לתפקיד, הוא הרים את חיי הקהילה בכל המישורים, הוא הקים מוסדות ולא נח ולא שקט, אבל היתה איזו קבוצת אנשים שהפעילות של הרב צרמה והפריעה לה.

הם ניסו להצר את צעדיו בכל הדרכים האפשריות, אבל הרב, במשך 17 שנים לא התייחס לכל המילים שלהם, ולכל ההצקות שלהם, והמשיך לפעול בעיר, וחיי הקהילה פרחו שם ללא היכר כשכולם נהנים מההתקדמות.

אבל הפה זה כמו סכין תער שחותך!!!! ולמי?????

רק למי ששומר על החוד שלו!!! ולא מבזבז אותו!!! לא לוקח מספרים של ספרים לחתוך איתם בריסטול, מי ששומר על דיבורו או החוד של הדיבור שלו נשאר.

הרב טולדנו שליט"א מביא: שתלמידי ר' אלחנן שהיו מספרים את זה, היו מביאים את הסיפור שהיה בישיבה של ר' אלחנן, בליל פורים, עבר אחד התלמידים וראה קבוצה של כמה פרחחים, ואמר להם: הלו!!!! פורים זה זמן מאוד מסוגל כמו יום הכיפורים, ואל תבזבזו אותו על שטויות, והוכיח אותם והם התעצבנו מ"המשגיח החדש", ורצו לתפוס אותו, אבל הוא ברח ונכנס לישיבה, למחרת, הם באו בלזוי כוחות ונכנסו לישיבה, הם רצו לטפל באותו בחור שהעז להוכיח אותם.

נכנס ר' אלחנן ובא לתפוס את הבחור ולהוציא אותו, ואז הבחור אמר לו: "בלי ידיים!!!!" אמר לו ר' אלחנן: "אתה בלי ידיים!!!!", ומיד כאשר ר'

הרב היה ליד אשתו המום ממה שעשו לו המתנגדים, ואמר שאחרי הדבר הזה הוא מרים ידיים ועובר לגור במקום אחר, כאן הוא לא יכול להישאר, והוא עבר למקום אחר להמשיך בפעילות התורנית שלו, ואמר להם: שבגלל מה שעשו לאשתו, הוא לא מוחל להם ולכן במקום הזה לא יצליחו בשום דבר תורני.

אחרי שהרב עזב שם, כל פרויקט תורני שניסו להרים לא הצליחו, ובמקביל כל המוסדות באותו מקום התחילו לחזור אחורה, והמצב הידרדר עד שהגיעו למצב שהיו מחפשים עשירי למנין בשבת... בעוד שבימים עברו היה פורח שם, וכל לכה דודי שהיו עושים בבית הכנסת היו עושים עם שמונה מנגינות שונות, אבל עכשיו, הם הגיעו למצב שלא היה להם מנין, והם הבינו שזה לא סתם.

ואחרי 11 שנה שהמצב מקרטע החליטו שהם יאספו עשרה, ויעלו לבקש מהרב סליחה על מה שפגעו באשתו, הם תכננו לעלות לקבר ביום ראשון בשעה ארבע, הגיע יום ראשון, היום התחיל יפה, ובשעה 3:45

עד שקרה מקרה ששינה את כל התמונה, יום אחד, הרבנית של הרב שומעת דפיקות על הדלת וכשהיא פותחת, היא רואה שהניחו לה ליד הדלת קופסא עמופה עם צלופן מתנה שנראית מיליון דולר... והיא אומרת: איזה יופי, הגיע הזמן שיפנקו את הרב באיזו מתנה, אבל כשהרימה אותה היא הרגישה שזה כבד, ועוד היה נראה לה שמישהו זו בתוך הקופסא, ואמרה לעצמה: בטח לא סדרו את זה טוב בקופסא.

היא הניחה את הקופסא על השולחן ופתחה אותה, ומיד כאשר היא פתחה את הקרמון קפצו משם כמה עכברושים גדולים [כדלעולם], ואם כשהיא רואה מקק היא עולה על השולחן לכמה ימים (🐭).

ואיך שראתה את העכברושים נבהלה מאוד וצעקה, וכשבאו לעזור לה, ראו שהיא מרגישה לא טוב, הזמינו אמבולנס ובבית חולים התברר שמהטראומה שהיא חוותה, דעתה נשתבשה, והיא נהיתה חולת נפש, ל"ע ול"ע, ומשם אשפזו אותה בבית חולים לחולי נפש.

כשהתארגנו לעלות התחילה סופת שלגים משהו מפחיד ולא היה שייד לעלות והנסיעה התבטלה.

אחרי כמה ימים, הם ניסו שוב לארגן, אבל בכל פעם שניסו לארגן התבטלה העלייה מסיבה אחרת, לא צריך הרבה שכל להבין שהפגיעה שפגעו ברב ובאשתו, זה מה שמונע את כל ההתקדמות, שלחו שאלה לרב אלישיב זצ"ל, וסיפרו לו כל מה שהיה עם הרב את כל הסיפור עם העכברושים ומה שהרב אמר, ושאלו אם יש מה לעשות???? ענה להם הרב אלישיב: שיעלו לקברו כל בני הקהילה אחרי שיתאספו בבית הכנסת ויעלו לקברו ויבקשו מחילה.

ובאמת, התאספו כולם בבית הכנסת, ומשם עלו לקברו ובקשו מחילה על הפגיעה בו, והקריאו את המכתב של הרב אלישיב, וראה זה פלא מאותו יום הכל נרגע, והכל התחיל לשגשג, בתי כנסת, מוסדות לימודים, ואפילו המצב הפיננסי של האנשים התחיל להשתפר, בקיצור נהיה ממש טוב, ומי שביקר לפני וביקר שם גם אחרי אמר שזה שני עולמות.

אחרי חמש שנים שחיי הקהילה משגשגים ומצליחים, נפטר הרב אלישיב, ואחרי פטירתו שוב כל החיים בקהילה התחילו להשתנות, והיה נראה כמו מפעל בסוף יום שמכבים את כל האורות, כך קרה כאן בעיר הזו, כל המוסדות התחילו להידרדר מבחינה פיננסית, ומבחינה רוחנית, ושוב לא היו להם מניינים מסודרים, וכך הלכו והדרדרו עד שהגיע מצב של שממה רוחנית וגשמית.

ולא הבינו, הרי הרב אלישיב בירך אותם, ומה קרה שהכל הולך ונעלם, ומצאו שיש מושג שאם צדיק גזור הקב"ה מקיים, וכדי שלא יהיה חילול השם, אז משמייס דואגים לכך שבחייו זה יתקיים, אבל אחרי שהוא נפטר הדבר יכול לחזור לקדמותו, והקהילה הזו שרדה בזכות הברכה של הרב אלישיב, וזה היה רק עד יום מותו.

ורואים מהי כוחה של פגיעה, שהם פגעו ברב וברבנית, וזה רודף את המקום הזה במשך שנים, והכל מכוחו של הדיבור של הרב, שהמקום הזה יהפך לשממה רוחנית.

סימן שהראש שלו עסוק כל היום
שם... לצבור כמה שיותר...

התנא ב"מסכת אבות" [ה', י"ט]
אומר: שכל מי שיש בו ג' דברים הללו
מתלמידיו של אברהם אבינו: עין
טובה, רוח נמוכה ונפש שפלה, וכל מי
שיש בו ג' דברים הללו מתלמידיו של
בלעם הרשע: עין רעה, רוח גבוהה
ונפש רחבה.

ר' ירוחם מסביר: שנפש רחבה- זה
לקחת בלי פרופורציה למה שצריך,
מלא ביתו כסף וזהב מה תעשה עם כל
זה?? וזה מה שאומרים חז"ל יש לו
מנה רוצה מאתיים, תמיד הוא לא
יסתפק, ולא יעצור, הוא רוצה עוד
ועוד.

שלמה המלך ע"ה אומר במשלי:
"צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים
תתסר" [משלי י"ג כ"ה] שניהם
אוכלים, אבל הצדיק אוכל מה שגופו
צריך, ולא מתעסק עם זה יותר מדי,
אבל הרשע, גם אם הוא כבר שבע
מהאוכל שאכל, הוא רואה שמגישים
עוד מנה והוא כבר שבע, אבל הוא
אומר: חבל, חבל שאני לא אוכל גם

אני בטוח, שאם הם היו יודעים מה
תהיינה ההשלכות של אותה קופסה
עם עכברושים, הם היו חושבים
פעמיים לפני שעשו את השטות הזו,
אבל ככה נראית שטות שלא חושבים
לפני על ההשלכות שלה, מזה נלמד,
שגם כוח הלימוד והתפילה שלנו תלוי
בשמירה על הפה.

לחיות כמו "לורד"

"אם יִתֵּן לִי בָּלֶק מְלֹא בֵּיתוֹ כֶּסֶף
וְזָהָב לֹא אוֹכֵל לְעֹבֵר אֶת פִּי ה' "
[כ"ב י"ח]

אומר רש"י: מזה שבלעם אמר: "מלא
ביתו כסף וזהב" למדנו, שנפשו רחבה
ומחמד ממון אחרים, אמר: ראוי לו
ליתן לי כל כסף וזהב שלו, שהרי צריך
לשכור חיילות רבות ויש ספק אם
יצליח לנצח, אבל אצלי הוא וודאי
ינצח, אומר ה"שפתי חכמים": מזה
שבלעם דיבר על מלוא ביתו כסף וזהב,
והרי אף אחד לא דיבר איתו על זה,

ועוד, ולא להיות שמח כמה שיש לו, אז כל פעם הוא ימצא משהו חדש.

יש מחקר מדהים: שבהרבה מקרים אנשים בטוחים שאם הוא יקנה את הדירה המסוימת הזו, אם הוא יקנה את הרכב המסויים הזה, אם הוא יקנה את היאכטה הזו... הוא יהיה מאושר!!! רק הוא יממש את זה והוא יהיה האדם המאושר על פני תבל...

אך צר לנו לאכזב, כי ההנאה מהדבר החדש היא בין חודש עד שלושה חודשים, ואחרי זה כל ההתלהבות יורדת, אולי הוא יהנה ממה שיש לו, אבל את האושר שהוא היה בטוח שזה יביא לו, זה עובר מהר, ואחרי שלושה חודשים זה כמו שיש לו שעון או כל חפץ אחר, שהוא כבר התרגל אליו, ואחרי שמתרגלים להתלהבות נעלמת, ואז כבר הוא מחפש משהו אחר לרדוף אחריו...

בברכת המזון, אנחנו אומרים: "ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב" אם נתבונן, נשים לב שלא אומרים שיש להם את "כל הטוב", אלא, הם לא "חסרים כל

מזה... וזה מה שאומרים: שהעולם הזה דומה למים מלוחים, ככל שאתה שותה ממנו יותר, אתה נהיה צמא יותר...

הגמרא אומרת: על כל התאוות, אם אדם רוצה להשביע אותן, אז הוא תמיד ירצה עוד ועוד, אבל אם הוא מרעיב אותן, דהיינו, שהוא לא נמשך אחרי התאוות שלו, אז הוא מקבל הרגשה של שובע, שהוא לא צריך לרדוף אחרי התאוות, והוא יכול להסתדר בלעדיהן.

זה מה שאומרים חז"ל: "אין אדם מת וחצי תאוותו בידו" דהיינו, אין מצב שתראה מישהו שרודף אחרי כסף, והוא יעצור יום אחד ויגיד לך: "זהו!!!!!! הגעתי ליעד" משפט כזה תשמע רק מהג'י פי אם 😊, אנשים לא עוצרים ורצים, וזה הזמן לשאול: לאן???? לאן כולם רצים????? העובר ושב שלו עומד על 10 ספרות... [ואני לא מדבר על אגורות] והוא עדיין רץ ולא נרגע.

והסיבה האמיתית: כי הוא התרגל לא להסתפק, הוא התרגל לרצות עוד

טוב", כי הם שמחים ומאושרים במה שיש להם.

מסופר: על אחד הצדיקים, שהיו מגישים לו גביע לבן, והוא לא היה מסיים לאכול את כולו, ותמיד היה משאיר ממנו מעט, שאלו אותו: למה אתה לא מסיים לאכול את גביע הלבן עד הסוף???

ענה להם תשובה חזקה: חברת תנובה, לא תקבע לי כמה לאכול, וכי בגלל שיש 200 גרם בגביע, אני חייב לאכול את כל ה 200 גרם! אני לא יודע, אם אנחנו אווזים שם או לא, אבל כן צריך לקחת את הרעיון, שאתה תנווט את עצמך, ואל תיתן לעולם לנווט אותך... תחשוב טוב!!!

ובפרט, שידוע שהדבר שקובע את האושר והשמחה של האדם, היא צורת ההתייחסות שלו למה שיש לו, יש פתגם שאומר: מי האדם שיש לו את כל מה שהוא רוצה???? מי שרוצה את מה שיש לו...

על ר' אריה לוי זצ"ל מסופר: שהיה גר בדירה עלובה ובדוחק רב, וכאשר ראינו אותו עיתונאים ושאלו אותו:

תגיד, איך אתה מסתדר??? ועוד בכזה מקום? לא מפריע לך שהתקרה דולפת בחורף? והארון בקושי נפתח ואתה עוד שמח, כאילו כל זה לא קשור אליך?????

ענה ר' אריה לוי לעיתונאי: שאני ואשתי התחתנו, הגענו להחלטה שתמיד נשמח במה שיש לנו ולא נתלונן, וברוך השם, לא חסר לנו כלום, החדר גבוה ממני כך שאני לא צריך להתכופף בכל פעם שאני נכנס, ויש לי מים בברזים, ויש לי גם חשמל ברוך השם, ואת כל החפצים שאני צריך יש לי באותו החדר, במקום ללכת לחדרים אחרים, הכל נמצא באותו החדר, ובאמת, אני חי היום כמו "לורד".

הוא חי בדירה כזו, ומדבר ככה, איך זה יכול להיות?! זה נראה כמו צילום אילוסטרציה, על סיפור כזה מי שלא מבין מה שחולך פה, הוא אומר: למצולם אין כל קשר לכתבה!!! ובאמת, איך אפשר מצד אחד דירה כזו ומצד שני הוא חי כמו "לורד"?

והתשובה: שאנחנו הרבה פעמים קושרים בין אושר לעושר, וחושבים

רואים תמונה ששווה יותר מאלף מילים!!! שאושר לא קשור לעושר!!! אבל אם האבא מבכה על מר גורלו, והוא סוג של "קוטר", אז כאן באמת זה יכול להוות סכנה, שהילד רואה בזה שהאבא מקריב את חייו.

דואג או מציק???

המשנה ב"מסכת אבות" אומרת: "כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו מתלמידיו של אברהם אבינו עין טובה ורוח נמוכה ונפש שפלה ושלשה דברים אחרים מתלמידיו של בלעם הרשע עין רעה ורוח גבוה ונפש רחבה" [ה' י"ט].

לפני שנים, שמעתי את ר' משה שפירא זצ"ל שהקשה: מילא, מתלמידיו של אברהם אבינו, אני מבין שצריך לעבוד על זה, ורק מי שהצליח יכול להיות מתלמידיו של אברהם אבינו, אבל מה שייד מתלמידיו של בלעם הרשע? וכי להיות תלמיד של בלעם צריך להיכנס לבית מדרש של בלעם??? תעזוב, כל אדם שלא

שכדי להגיע לאושר צריך עושר, אבל אחרי מחקר של שנים עולה: שאושר לא בא ממכונת יפה, אושר לא בא מדירה יפה, אושר לא בא מכל מיני נתונים גשמיים, מכיון שאדם מתרגל אליהם והאושר נעלם... ואז הוא מוצא את עצמו שוב בחיפוש אחרי האושר האבוד.

אדם שממלא את עצמו בתורה וביראת שמיים, אדם שעובד לתקן את המידות שלו, הוא ממלא את ייעודו הרוחני, וזה דבר שמביא אושר ומביא שמחה אמיתית, ולכן הוא פחות צריך את הריגושים הזמניים שעוברים מהר, כיון שהוא מלא במשהו הרבה יותר אמיתי.

שאלו את הרב שטיינמן זצ"ל: הרי אם אנשים חיים בדחקות, זה עלול להשפיע לרעה על הילדים לא ירצו ללכת בדרכי האב, וזה רק ירחיק אותם מחיי תורה, האם יש מה לחשוש????

ענה להם הרב שטיינמן: אם האבא שמח בחלקו ומקרין שמחה, אז אין שום חשש, כיון שרואים אותו שמח וזה גורם לגמד ולהקטין אצלם את העולם הזה, כיון שהם עוברים שיעור חי, הם

שהוא תלמיד ויש לו רב, אבל שידע, שאמנם הוא תלמיד!!! אבל של בלעם...

נם של חבלן

"וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל מִלְאָךְ ה' חָטָאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי" [כ"ב, ל"ד]

אם הוא לא ידע, למה זה נקרא חטא???? אומר השלי"ה הקדוש: אדם מועד לעולם, וחייב על כל מעשיו, אף אם עשה אותם בשוגג, וזאת כיון שאינו מתבונן ולא שם לב למה שקורה סביבו, בלעם, כאשר ראה את ההתנהגות המוזרה של אתונו, היה צריך להתעורר ולשאול את עצמו: מה קורה פה???? מרמזים לי משהו, מה???? חוסר התבוננות, זה אחד הגורמים העיקריים לחטאיו של האדם, הקב"ה מזמין לנו כל מיני אירועים חריגים, כדי שנתעורר ונעצור לרגע ונחשוב, ומי שרואה את המקרה כמקרה שמזדמן לו, ולא שומע שמדברים איתו זה לכשעצמו חטא.

יעבוד על עצמו ועל מידותיו, והוא יגיע למידות הגרועות האלו גם בלי לעבוד?????

אין תחת ידי את התירוץ שתירץ ר' משה, מסתמא, יש לו מהלך מדהים, היו לו שיעורים שהשתתפו בהם אנשים מסוגים שונים, בכמה רמות של רמת משכל, וכולם מצאו בהם מתיקות מופלאה וכל אחד לפי רמתו שלו.

אבל, נראה לתרץ, שטעות היא לחשוב שבלעם היה סתם איש רע מעללים, שמחפש את מי לקלל ושונא אנשים, ועצבני על הממשלה, ועל העיריה.

בלעם היה עם חליפה ועניבה, איש שנראה טוב! אבל היו לו אנגידות נוראיות!!! היתה לו עין רעה! הוא היה עושה כל מיני חוקים איך להציק לאנשים כמה שיותר, היתה לו רוח גבוהה, והכל תחת כיסוי של איש שדואג, איש שאכפת לו, והוא יסביר לך שאת כל המעשים הרעים שהוא עושה, כי הוא רוצה לתקן את העולם, והוא חושב שזו הדרך הנכונה.

לבלעם, יש דרך ויש תלמידים!!! וגם מי שמתנהג בצורה הזו, הוא ירגיש

מזיע? חשב מסלול מחדש

"לא הבֵּיט אֶנּוֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה
עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל ה' אֶלְקֵינוּ עִמּוֹ" [כ"ג
כ"א]

אומר ה"אור החיים" הקדוש זיע"א:
שבִּלְעַם הַבַּחֲיִין, שֶׁאֵף עַל פִּי שִׁישְׂרָאֵל
יִגְעִים בַּתּוֹרָה, הֵם לֹא מַתְעִיפִים וְלֹא
חֲשִׂים בַּעֲיִיפוֹת וּמִזֻּרָה, הַצַּדִּיקִים, גַּם
כְּשֶׁהֵם עוֹשִׂים מִצְוֹת וְכָל עִסְקָם
בַּתּוֹרָה, הֵם אֵינֶם מְרַגִּישִׁים כַּכֵּךְ עֵמֶל,
אַלֵּא כֹּאדָם הַמְרוֹוִיחַ וְכֹאדָם
הַמִּשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּשַׁעֲשׁוּעִים לְרֹוב חֲשֶׁקם
בַּתּוֹרָה.

ה"מגיד מדובנא" מביא: עַל הַפְּסוּק
בִּישְׁעִיה "לֹא אֶתִּי קִרְאתָ יַעֲקֹב כִּי יִגְעַתָּ
בִּי יִשְׂרָאֵל" [מ"ג כ"ב] מִשָּׁל שֶׁחֲרָבִי
מִקּוֹצֵק אָמַר, שֶׁהוּא וְעוֹד שְׁנֵי מִשְׁלִים
שֶׁל ה"מגיד מדובנא" הֵם מִשְׁלִים
שֶׁנֶּאמְרוּ בְּרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, הַמִּשָּׁל הוּא: עַל
סוּחַר שֶׁבֶא מִמְדִּינַת הַיָּם וְכִשְׁהִגִּיעַ
לְנִמְל בִּיקֶשׁ מֵאֶחָד הַסַּבְלִים שֶׁעֲבָד שֵׁם
שִׁסְחָב לוֹ אֶת הַמְזוּוּדָה, וְלִבְנִיתִים,
הַלֵּךְ הָעֵשִׂיר לְחֹדְרוֹ בַּמִּלּוֹן, וְאַחֲרֵי כֵּם
דְּקוֹת הוּא רֹאֵה אֶת הַסַּבֵּל שֶׁמִּגִּיעַ כּוֹלֵו

לִפְנֵי שְׁנַיִם, הִיָּה בְּצַפּוֹן הָאָרֶץ אָדָם
שֶׁעֲבָד בַּמִּשְׁךְ שְׁנַיִם כַּחֲבֵלָן מִשְׁמֵרָה,
וְהוּא הִיָּה רַחוּק מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת, וַיּוֹם
אֶחָד הוּא הִתְחִיל לִבּוֹא לְבֵית הַכִּנְסֶת,
בְּהִתְחַלָּה, חֲשַׁבּוּ שִׁישׁ לוֹ אִיזוֹ אִזְכָּרָה
אוּ מִשְׁהוּ בַּסִּגְנוֹן, אֲבָל רֹאִים שֶׁהוּא
מִתְחִיל לְחַזֹּר בַּתְּשׁוּבָה, שֶׁאֵלּוֹ אוֹתוֹ:
גִּלָּה לָנוּ הַכֵּל, לְמָה עֲזַבְתָּ אֶת
יְיָ הַכֵּל"????

סִיפֵר לָהֶם: בַּמִּסְגֶּרֶת עֲבוּדָתִי, כֹּאשֶׁר
יֵשׁ חֶפֶץ חֲשׁוֹד אֲנַחְנוּ מִפּוֹצְצִים וְלֹא
לִזְקָחִים סִיכּוֹן, וּבִדְרֶךְ כָּלֵל הַדְּבָרִים
נִהְרָסִים וְעַפִּים לְכָל עֶבֶר... וְתָמִיד אֲבָל
תָּמִיד, אִם יֵשׁ תְּשׁוּמִישִׁי קְדוּשָׁה בְּתִיק
שֶׁהֵם מִפּוֹצְצִים, תְּשׁוּמִישִׁי הַקְּדוּשָׁה
נִשְׁאָרִים שְׁלֵמִים!!!! וְהַיּוֹם, הוּא לֹא
מִבִּין אֵיךְ עַד הַיּוֹם הוּא לֹא חֹזֵר בְּגִלָּל
זֶה בַּתְּשׁוּבָה?! כִּיּוֹן שֶׁהוּא רֹאֵה כֶּבֶד
כִּמָּה שְׁנַיִם אֶת הַנֶּסֶם הַזֶּה, יֵשׁ "חֲטָאֵתִי"
שֶׁהוּא "לֹא יָדַעְתִּי".

איפה מוצאים את

המטמוזן???

מה עושים כדי שלא להרגיש טורח בקיום המצוות, זה רק על ידי שנלך בדרך אבותינו, ועל כך סיפר אבי מורי שליט"א: מעשה שהיה בעשירי אחד שנפטר, והניח אחריו יתומים רבים שטופלו על ידי אפוטרופוס ש"אכל" להם את כל הנכסים, והשאיר אותם בלי כלום... אחרי כמה שנים שכבר יצאו מהאפוטרופוס, אבל לא נשאר להם שקל, הגיע אליהם ידיד ותיק של אביהם, ואמר להם: אבא שלכם השאיר אצלי מכתב בשבילכם, וביקש ממני שאני אפתח אותו בנוכחותכם, רק כאשר תגדלו ותצאו מהאפוטרופוס.

פתחו הילדים את המכתב, וכתב שם האב שהוא ידע שהאפוטרופוס יאכל את כל העושר שהוא השאיר להם, ולכן דאג מבעוד מועד לקחת את רוב העושר שהיה לו, והחביא אותו מחוץ לעיר, בדרך המובילה לעיר פלוגית, ותספרו מהציאה לעיר את העצים וכשתגיעו לעץ העשירי, תחפרו לידו ותגלו שם את האוצר.

מתנשף ונוטף מזיעה, ואמר לעשירי: הבאתי את המזוודה שביקשת, הנה היא מחוץ לדלת, אמר לו: אתה לא הבאת את המזוודה שלי, אלא התבלבלת והבאת מזוודה של מישהו אחר, אמר לו: מאיפה אתה יודע מה הבאתי? הרי בכלל עוד לא ראית את המזוודה? אמר לו העשירי: אני לא צריך לראות אותה, מספיק שאני רואה אותך, שאתה כולך מזיע, אני מבין שזו לא שלי, כיון שהמזוודה שלי אמורה להיות קלה, זו מזוודה קטנה עם יהלומים, ואם היית סוחב את שלי לא היית מזיע.

אם אדם רואה במצוות טורח, אומר בורא עולם: זה לא המצוות והתורה שאני ציוויתי, אין מצב שזו המזוודה שלי, מי שהולך כמו שאומרים: "לפי הספר"!!! אמור להיות שמח, אמור להרגיש היטב, בעצם זה שהוא קרוב לקב"ה ואם הוא מזיע שיחשב מסלול מחדש, וזה הפירוש שבלעם אומר על עם ישראל, שהוא לא ראה עמל בישראל, כיון שדבר שאתה שמח לעשות אותו אתה לא מרגיש עמל וטורח בעשייה שלו.

דרכים חדשות... כיון שהמטמון שהוא המידות הטובות, הכבוד ההדדי, הסבלנות, הענווה, ועוד... כל זה נמצא רק בדרך הישנה העוברת אלינו מדור לדור...

מסכת או אשה?

"מה פִּיבוּ אֶהְיֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ
יִשְׁכְּאֵל" [כיד. ה']

לראות כמה שבתי המדרש מועילים ומזכים לעם ישראל, לא צריך להיות משה רבנו בשביל להבין את זה, אפילו בלעם הבין כמה שזה טוב וכמה שזה שומר, וזה שומר לא רק על עם ישראל בכלל, אלא גם על האדם עצמו בפרט.

ועל זה הביא אבי מורי שליט"א, מה שמובא בספר "מנורת המאור": על מעשה בחסיד אחד שהיה הולך למקום שקט ופסטורלי, שאף אחד לא היה מפריע לו שם, והיה לוקח איתו מסכת מהתלמוד בבלי, מסכת "חגיגה" והיה לומד אותה וחוזר עליה עד שידע אותה ישר והפוך... וכל היום היה חוזר רק על מסכת חגיגה.

הבנים לא חיכו, וישר הלכו עם כלי חפירה ליציאה מהעיר, והלכו והתחילו לחפור ליד העץ העשירי ולא מצאו כלום, עברו וחפרו ליד העץ התשיעי, וגם שם לא מצאו כלום, וכך המשיכו לחפש עד שעבר שם איזה זקן ושאל אותם: מה אתם מחפשים??? אמרו לו: שאבא שלהם החביא שם אוצר, ואמר להם שזה מתחת לעץ העשירי, אמר להם הזקן: מוזל ששאלתי אתכם, כיון שיכלתם להמשיך לחפש וגם עוד 500 שנה לא תמצאו כלום.

כיון שהדרך הזו שאתם מחפשים בה, זוהי דרך חדשה, ואבא שלכם נפטר עוד לפני שסללו את הדרך הזו, וברור שהוא לא התכוון לדרך הזו, שלא היתה קיימת כלל, והוא התכוון לדרך הישנה, שמזמן יצאה מכלל שימוש, ואם אתם רוצים לגלות את המטמון לכו לדרך הישנה, זו שמזמן היא לא בשימוש... בדקו ואכן מצאו את האוצר.

והמסר הוא: שאבותינו השאירו לנו הרבה אוצרות, ואם אנחנו רוצים למצוא את האוצרות הללו, אנחנו צריכים ללכת לדרך הישנה ולא לחפש

אולם במחיר שולחן!!!

"תִּטָּאֲתִי כִּי לֹא יִדְעָתִי" [כ"ב, ל"ד]

החטא הכי גדול הוא לא לראות שהקב"ה מנהל את העניינים בצורה הטובה ביותר, ואנחנו לא יכולים לחלום כמה טוב ה', סיפור מדהים: שהיה באנמוורפן, אדם בשם ר' משה, שהיה מתעדכן מידי פעם במכירות הפומביות, שכונסי הנכסים היו עושים, ולפעמים היו שם מציאות בגרושים, והנה, יום אחד הוא שומע שעומדים לערוך מכירה פומבית על פריטים של מפעל גדול לקפואים, ובדיוק הוא היה צריך איזה שולחן למשרד שלו, והוא אמר לעצמו, אני אלך ואראה אם יש משהו טוב.

הנהוג שם היה, שיום לפני המכירה הפומבית היו כל המעוניינים לקנות מסיירים באולם המכירה, כשכל המוצרים שעומדים למכירה נמצאים שם כשהם ממוספרים, וכל אחד ממספר לעצמו מה הוא רוצה, ולמחרת יש מכירה פומבית וכל המרכה במחיר הרי אלו שלו.

אחרי כמה שנים הוא נפטר בבית לבד, ואף אחד לא ידע מזה, ובאה אשה אחת והתחילה לצעוק על כך שהוא נפטר, והיתה בוכה וצועקת עד שכולם התאספו לראות על מי היא בוכה, ואמרה להם שנפטר החסיד הזה שהיה מכבד אותה כל ימיו, ובלעדיו לא היו שמים לב אלי, והייתי עזובה ושכוחה, שאלו אותה: איך קוראים לך??? אמרה להם: שקוראים לה "חגיגה", אמרו: וואו, איזה שם יפה ומוזר, אף פעם לא שמענו את השם הזה.

היתה לו הלוויה גדולה, ואחרי שקברו אותו נעלמה אותה אישה, ולמרות החיפושים לא מצאו אותה, ומיד הבינו שמי שצעקה להספיד אותו היתה "מסכת חגיגה", שבאה בדמות של אשה, וכל זה מכיון שהוא היה לומד בה וחוזר. "בְּהִתְלַבֵּךְ תִּנְתָּה אֶתְךָ בְּשִׁבְכֶךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ" [משלי ו' כ"ב] התורה שומרת על האדם גם כשהוא ישן.

הוא ראה שם שולחן טוב שמתאים לו, ועליו היה מספר 91 והשולחן היה במיכות לאולם ההקפאה הגדול, שהיה מספר 90, למחרת, הוא בא למכירה ועד שמצא חניה הוא הגיע באיחור קצת, ושאל שם איזה גוי שישב בכניסה, איזה מספר הם אוחרים???

הגוי שכנראה חשב שהוא שואל אותו מה המספר הבא, אמר לו 91, ואיך שהוא שמע שזה 91 הוא מיד הצביע ואמר שהוא מעוניין לקנות אותו באלף פראנק בלגי משהו בערך כמו 100 שקלים, וכיון שהוא היה המתמודד היחיד הוא זכה וכאשר הוא זכה כולם מחאו לו כפיים, כאילו הוא עשה פה את עסקת חייו, ולא הבין על מה ההתרגשות, סה"כ שולחן משרדי, ואז הוא שומע שכולם מברכים אותו על זכייתו באולם ההקפאה הענק.

אלף פראנק זה סכום שרק המנעול של אולם ההקפאה עולה יותר, ושלא לדבר על כל הגודל של האולם הקפאה, שהיה בגודל של 200 מטר, הוא הבין לאיזו בעיה הוא נכנס, כיון שלפי החוק הבלגי, מי שזוכה במוצר הוא צריך לפנות את הקניה עד 48

שעות, אחרת הוא מקבל קנס, והספיקו לעדכן אותו שלפנות כזה אולם יעלה לו מינימום 200 אלף שקלים, אבל לך תמצא מישהו שיקנה ממך אולם הקפאה ענק, הוא ישב במקומו, ואמר לעצמו, למה, למה לא ביררתי לפני? הכל מאיתו יתברך, אם בורא עולם כיוון את זה בצורה הזו, אז זה הדבר הכי טוב שיכול להיות.

אחרי כמה דקות, נכנס לאולם גוי כושי כשכולו מתנשף, ושואל: תגידו, מי זכה באולם ההקפאה???, הראו לו מי קנה, הוא מיד ניגש אליו, ואומר לו: תשמע, אני באתי נסיעה של חמש שעות מחולנד, כדי לקנות את אולם ההקפאה, אתה מוכן למכור לי אותו???

אמר לו: תשים מיליון פראנק והוא שלך, הגוי הסכים, חתם איתו על הסכם מכירה, ואחרי שחתם, אמר לו: תשמע, עכשיו אני מרשה לעצמי להגיד לך, שאם היית מבקש ממני שני מיליון הייתי נותן לך, אמר לו ר' משה: ושתדע לך, שאם היית מציע לי לפנות את האולם בתוך ה 48 שעות, הייתי משלם לך גם 200.000 ועכשיו, לא רק שאתה מפנה, אלא אתה גם משלם לי.

מביא הצדיק מרעננה זיע"א: שההבדל בין אוהל למשכן זה שאוהל מורה על לשון עראי משהו זמני, ומשכן זה משהו קבוע.

אומר ה"בן לאשרי": אם "יעקב" שאלו הם שאר חלקי העם חיים בהרגשה שהם זמניים פה ואף אחד לא לוקח איתו את הטסלה לעולם הבא, אלא היא נשארת בחניה, אם הוא מבין את זה, אז הוא ידאג להכין לו צידה לדרך על ידי תמיכה בתלמידי החכמים, שישבו וילמדו תורה בנחת בלי שום דאגות פרנסה.

וברגע ש"יעקב" מרגישים "אהלך", אז "ישראל" שאלו הם תלמידי החכמים, יוכלו לשבת ללמוד ללא הפרעה וללא טירדה, ויהיו קבועים בבחינת משכן.

ולעניות דעתי, חשבתי להוסיף שאם "יעקב" תומך בתורה, אז הוא זוכה ש"ישראל" יוכל להמשיך במשכן בקביעות, ועל ידי זה יזכה שיש לו חלק עם לומד התורה, כי הוא לא תורם אלא שותף ביצירה הזו.

מדהים, לראות בכל פעם מחדש, איך בורא עולם מכוון את העניינים בצורה הטובה ביותר, ואי אפשר לעשות את זה יותר טוב ממנו.

מדור חדש "בן לאשרי"
מתורתו של ר' יצחק הכהן
הוברמן זיע"א

רבינו זיע"א כתב בספרו ח"א

"והנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בל"ג בבל יום על כל אלה שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיוושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב"

"מה פטבו אהלך יעקב משכנתך
ישאל" [כ"ד ה']

אומר ה "צדיק מרעננה" בספרו "בן לאשרי" על פי ה"אור החיים" הקדוש בכמה מקומות ש"יעקב" מסמל את שאר העם, ו"ישראל" מסמל את תלמידי החכמים.

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'	אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א	לאה בת חסידה חסיבה תחי'
רבקה בת סעדה תחי'	משפחת אדרי הי"ו	ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו
אושר רפאל בן רבקה הי"ו לברכה והצלחה בתורה ויראת שמיים	מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'	ר' נתן בן רחל סימה הי"ו ומשפחתו לבריאות פרנסה והצלחה ברו"ג ונחת מכל יוצ"ח
להצלחת יצחק בן רבקה הי"ו שיחזור לביתו לשלום.	לינוי בת שירה תחי' מאיר בן לינוי ני"ו	יעקב בן מו'ינה הי"ו דניס בת צביה תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי' רחל בת מתנה כרמלה תחי'	להצלחת לידור יוסף בן דגנית הי"ו ואפרת בת רחל תחי'	רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה
לזיווג הגון ולהצלחה ברו"ג צבי בן שמחה הי"ו	לרפואה שלימה תמר עמור בת רשל תחי'	ר' רחמים בן ריקה הי"ו שולמית בת סוליקה תחי'
יעקב בן פריחה הי"ו לרפואה שלימה ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו.	ישראל עמר בן תמר ויעל הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם שלומי ושירן עמור הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם	עינת ועוז עטיה הי"ו להצלחה ונחת מזהבנות עופרי ועומר מאורי הי"ו. לזיווג הגון אברהם בן יוכבד
שמעון בן חנה הי"ו דורית בת סולטנה מלכה תחי' עומרי יוסף, ליאל, תהל, ויהלי בני דורית להצלחה בכל	ניסים בן חסיבה הי"ו סולטנה מלכה בת עישה תחי' דוד בן חנה הי"ו חנה בת מרים הי"ו	ציונה בת שושנה תחי' דניאל יעקב בן חנה הי"ו לזרע בר קיימא
רות רותי בת דינה דוניי תחי' לרפואה שלימה ברנ"ב אבריה ושס"ה גידיה בתושח"י	לזיווג הגון שיראל בת דינה תחי' מירב בת דינה תחי' אוריה בת דינה תחי'	לרפואה\הצלחה

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל	חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל	מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן	הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל	הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי	הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן	הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאתא אסתר זיע"א
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל	עליזה מועלם בת סימי ע"ה	מושה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
ישראל קיסוס ז"ל בן רחל חיה תחי'	פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן	ישי בן חמו ז"ל בן רותי תחי'
האווה"ח הקדוש ר' חיים בן עטר זיע"א	אברהם אדרי בר יקוט ז"ל חנינה חנה בת שמחה ע"ה דוד אדרי בן חנינה חנה ז"ל	מושה [מושיטין] עמר בר תמו ז"ל
יצחק יחיא בן סעדה ז"ל	יפה בת סימי ע"ה לבית כהן	סמ"ר נהוראי סעיד ז"ל בן זוהר וחגית הי"ו מסר נפשו ב' 10\7 בעיר אופקים

לשותפות לפעילות העמותה. הפצת גיליונות מקשיבים לקולך ברחבי הארץ. כולל ערב שעתו חפץ
בפריסה ארצית. כולל יום שיש. חלוקות מזון למשפחות נזקקות.

"מקשיבים לקולך" ע"ר 580787802 בנק 12 הפועלים סניף 633 מס' חשבון 83447

לשותפות באשראי וביט דרך עמדות נדרים פלוס "מקשיבים לקולך"

להקמת הו"ק בנקאית קוד מוסד 56641 או דרך נדרים פון חייגו 03-763-0585 שלוחה 2417

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

חורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עטיה הי"ו

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מנן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

נהניתם??? בואו תהיו שותפים איתנו בהפצה. מעוניינים לזכות את הרבים??? זקוקים לישועות,
לשמירה, לזיווג הגון, לרפואה, להצלחה, רוצים לעשות זיכוי הרבים לע"נ יקירכם???
תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 20 חוברות להפצה, או שאנחנו נפיץ בשבילכם. יש עשרות פניות
מרחבי הארץ מאנשים שרוצים להפיץ. כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהווה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל

מהמחלה הנוראה | מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל | חייגו כעת 0733-579-610

תודה לבורא עולם

לנותני החסויות

ולכל השותפים

ולכל המצטרפים החדשים למשפחת
"מקשיבים לקולך"

שמחנו להיפגש איתכם.

בקבוק המים המבורכים מידיו של בבא
סאלי שהוענק לשותפים בהו"ק חודשית
של 120 ₪ ישלח לכל השותפים
הקבועים ובימים הקרובים יצרו איתכם
קשר.

כמו כן למחזיקי האברכים תשלח
תעודת שותפות יששכר זבולון מהודרת
לביתם.

נותרו בקבוקי מים בודדים המעוניינים
להצטרף להו"ק

כל הקודם זוכה

חייגו 052-767-3700